

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,600 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 209. — ŠTEV. 209.

NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 7, 1935. — SOBOTA, 7. SEPTEMBRA 1935.

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

LAHI NE BODO SEDELI Z ABESINCI OB ISTI MIZI

ITALIJA ZAVRAČA ANGLEŠKO TRDITEV, DA OGROŽA NJENE INTERESE V VZHODNI AFRIKI

Italijanski delegat se je telefonično posvetoval z Mussolinijem. — Z abesinsko-italijansko zadevo se bo bavil poseben odbor. — Mussolini noče pričeti vojne, predno ne izreče Liga svoje razsodbe. — Če ogroža Italija angleške interese, ogroža tudi Anglija italijanske.

ZENEVA, Švica, 16. septembra. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da je naročil Mussolini italijanskim delegatom pri Ligi narodov, da tekom razprave ne smejo sedeti pri isti mizi kot Abesinci. To je napravilo na abesinsko delegacijo porazen vtis.

RIM, Italija, 6. septembra. — Poluradno glasilo "Azzione Generale" pravi, da bo Italija zahtevala, naj se Anglija popolnoma odpove svojemu vplivu v Egiptu, če bodo Angleži še nadalje govorili, da ogrožajo Italijani angleške interese v Afriki.

Posebno značilen je sledeči stavek: — Ako pomeni Italija nevarnost za angleški imperij, pomeni angleški imperij nevarnost za Italijo.

— Ako ogroža italijanska kolonija v Afriki angleške interese, je treba priznati, da pomeni za Italijo veliko nevarnost angleško obvladanje morja in obali v italijanski interesni sferi.

ZENEVA, Švica, 6. septembra. — V znak protesta proti temu, da Ligin svet postopa z Abesinijo kot s svojo članico, je italijanska delegacija zapustila sejo Liginega sveta.

Komaj je vstal abesinski delegat, profesor Gaston Jeze, da odgovori na včerajšnje obdolžitve italijanske delegacije, je prvi šel iz dvorane načelnik italijanske delegacije, baron Pompeo Aloisi, nekaj minut zatem pa tudi njegov namestnik Guido Rocco.

Jeze je prenehal. Po galerijah je zašumelo. — Obrazi diplomatov, ki so bili zelo resni v uri krize, so prebledeli.

"Ali je Italija zapustila Ligo?" so se vsi izpraševali. Nekaj minut zatem pa so Italijani naznanili, da odhod delegatov iz dvorane še ne pomeni izstopa Italije iz Lige.

Angleški delegat, minister Anthony Eden, je nervozno kadil cigareto, francoski ministrski predsednik Laval je srpo gledal predse, dokler se niso vrata zaprla za Italijani, nato pa je naglo vstal, stopil k Edenu in mu nekaj tiho rekel na uho.

Jeze je govoril z največjo silo in je odgovarjal na italijanske poniževalne obdolžitve.

"Ligin svet naj dožene, ako so te žalitve odkrite, ali če skrivajo tajne namene," je rekel profesor Jeze. "Ako so italijanske zahteve opravilene, zakaj Italija zadeve ni predložila Ligi?"

Jeze je zatrjeval, da se je Abesinija, ko so jo zaradi spora z Italijo obrnila na Ligo narodov, sklicevala na člen 15 Liginih pravil ter prosila, da Ligin svet prevzame vso odgovornost. "Italija ogroža obstoj Abesinije," je rekel Jeze.

Po Jezevem govoru je prišel Rocco zopet v dvorano in je prosil Lavala, da odgodi sejo, da bo mogla italijanska delegacija pregledati Jezev govor. Laval pa je prošnjo zavrnil z nevoljno kretinjo.

Proti večeru je svet sklenil, da postavi odbor petih članov, v katerem bi bile zastopane Anglija, Francija, Poljska, Španska in Turčija v namenu, da skuša najti kako rešitev.

Ko je bil ta predlog predložen baronu Aloisiju, ga je zavrnil, rekoč, da Anglija in Francija nista

"Položaj je resnejši kot kdaj prej" — Johnson

REPUBLIKANCI PRIPRAVLJAJO KAMPANJO

Predsednik Fletcher je sklical izvrševalni odbor. — Zgodnja organizacija za prihodnje leto je zelo važna.

Washington, D. C., 6. septembra. — Predsednik republikanskega narodnega odbora Fletcher je sklical člane izvrševalnega odbora na sejo 25. septembra v Washingtonu, da razpravljajo o kampanji leta 1936.

V svojem kratkem vabilu pravi Fletcher, da je zgodnja organizacija stranke zelo važna in potrebna. Vabilo je razposlal samo en dan po konferenci predsednika demokratske narodne stranke generalnega poštara Farleya s predsednikom Rooseveltom v Hyde Park, N. Y.

Ta seja bo prva po seji v juniju 1934, ko je odbor izvolil za svojega predsednika Fletchera, ki je bil pred tem poslanik v Italiji.

Tej seji bo sledilo mnogo izjav in pozivov odličnih republikanskih voditeljev, ki bodo skušali med narodom zbuditi zanimanje za predsedniške volitve prihodnjega leta.

Po zatrdilu bivšega izvrševalnega ravnatelja republikanske stranke Robert H. Lucasa, so najresnejši kandidati za republikanskega predsednika senator William E. Borah, izdajatelj listov Frank Knox iz Chicago, Ill., in governor države Kansas Alf M. Landon.

Tudi iz demokratskega tabora prihaja vest, da bodo strankini voditelji v kratkem imeli več važnih konferenc. Namestnik potovanja predsednika Roosevelta na zapad bo imelo namen, navdušiti narod za demokratsko stranko in za New Deal.

Farley se bo v kratkem vrnil v Washington ter se bo z vsoto silo vrnil v kampanjo. Po vrnitvi s Havajskega otočja je obiskal predsednika Roosevelta v Hyde Park, N. Y., in je pozneje izjavil, da je Rooseveltova izvolitev gotova.

Veliko važnost pa polagajo politiki na izjavo newyorškega izdajatelja listov Williama R. Hearsta, ki priporoča za kandidata "Jeffersonove demokratske stranke" bivšega newyor-

škega governorja Alfreda E. Smitha.

Hearst je tudi rekel, da sta Borah in Knox zmogljiva republikanska kandidata.

upravičeni biti v tem odboru, ker sta skupno z Italijo podpisali pogodbo iz leta 1906 in bi zastopali mnogo bolj interese svojih dežel. Eden in Laval sta bila takoj pripravljena izostati iz tega odbora, ako bi bilo celi stvari kaj pomagano.

RIM, Italija, 6. septembra. — Italija bo počakala odločitve Liginega sveta, predno bodo njene čete vpadle v Abesinijo. Il Duce noče pričeti vojne, dokler Liga narodov ni izrekla svoje razsodbe. Toda naj bo odločitev Liginega sveta kakoršnakoli, Italija ne more več nazaj.

BREZPOSELNI NEZMOŽNI ZA TEŽKA DELA

Vsak šesti brezposelni delavec je preslab za delo. — 40.000 jih je bilo zavrženih od reliefnega dela.

Približno ena šestina izmed 240.000 ljudi v New Yorku, ki so dobivali državno ali mestno podporo, torej 40.000 brezposelnih, zaradi telesne slabosti ni zmognih za delo.

Administrator reliefnega dela v New Yorku, general Hugh Johnson, je dognal, da izmed do sedaj zdravniško pregledanih 30.000 ljudi, jih 5000 ni sposobnih za delo. Zdravniki so pri njih dognali nervoznost, uljasa in srčne hibe.

Ta položaj nam ne obeta mnogo upanja, — je rekel Johnson. Pozneje pa je rekel, da bo stopil v stik z zdravstvenim in dobrotelnim departamentom ter bo priporočal, da naj izdelata načrt za oskrbo takih brezposelnih, ki niso sposobni za delo.

Žalostno je, da oni, ki so bili odklonjeni pri WPA načrtu tekom sedanjega vpisovanja, najbrže ne bodo nikdar v položaju, da bi mogli delati ter bodo stalno navezani na javno podporo, — je rekel Johnson.

Po veliki večini so ti ljudje oslabei vsled nezadostne hrane. — Tako grdo je razsajala depresija, — je rekla Johnsonova namestnica Anna M. Rosenberg.

Vpisavanje za WPA delo pa se nadaljuje. Na tisoče delavcev stoji po ulicah v dežju pred uradi za vpisovanje. Vsak dan je sprejetih okoli 5000 delavcev. Odkar se je prejšnji teden pričelo vpisovanje, je bilo sprejetih na delo 35.000 delavcev.

STAVKA MORNARJEV

San Francisco, Cal., 5. septembra. — Parnika Dolar Line "President Coolidge" in "President Pierce" danes nista mogla odpluti, ker so na njima zastavali mornarji, ki hočejo biti za svoje delo več plačani.

Veliko važnost pa polagajo politiki na izjavo newyorškega izdajatelja listov Williama R. Hearsta, ki priporoča za kandidata "Jeffersonove demokratske stranke" bivšega newyor-

škega governorja Alfreda E. Smitha.

Hearst je tudi rekel, da sta Borah in Knox zmogljiva republikanska kandidata.

upravičeni biti v tem odboru, ker sta skupno z Italijo podpisali pogodbo iz leta 1906 in bi zastopali mnogo bolj interese svojih dežel. Eden in Laval sta bila takoj pripravljena izostati iz tega odbora, ako bi bilo celi stvari kaj pomagano.

RIM, Italija, 6. septembra. — Italija bo počakala odločitve Liginega sveta, predno bodo njene čete vpadle v Abesinijo. Il Duce noče pričeti vojne, dokler Liga narodov ni izrekla svoje razsodbe. Toda naj bo odločitev Liginega sveta kakoršnakoli, Italija ne more več nazaj.

M. LITVINOV PROTI LAŠKIM ZAHTEVAM

Maksim Litvinov se je potegnil za pravice Abesinije. — Ni več vprašanja, kakšno stališče zavzema Rusija.

Zeneva, Švica, 6. septembra. — Po govoru abesinskega delegata profesorja Gastona Jeze je govoril ruski delegat Maksim Litvinov ter je zavzel zelo odločno stališče. Do tedaj ni hotel izraziti svojega mnenja glede abesinsko-italijanskega spora. Po govoru pa je vsakdo vedel, kje stoji Rusija.

Kakor večina mojih kolegov, — je prišel Litvinov, — moram tudi jaz podati svojo izjavo glede vprašanja, ki ne zadevajo naravnost interesov moje dežele, ki pa more imeti najresnejše posledice za celo mednarodno življenje, za usodo Lige narodov, za splošni mir in posledno, prej ali slej, za našo deželo.

Iz tega razloga moram z obžalovanjem izjaviti, da se ne morem strinjati s postopanjem, o katerem zastopnik Italije želi, da bi ga mi sprejeli. Res je, da ni staval nikakih predlogov, toda namen njegove izjave je kot povabilo na Ligin svet, da izjavi, da se ne zanima za ta spor in da gre mimo njega in dovolji svobodo v postopanju, ki ga zahteva njegova vlada.

Toda, medtem ko utemeljuje svoje predloge s tem, da dolži drugo stranko tega spora, da se ni držala svojih mednarodnih obveznosti in jih je kršila, vabi člane tega sveta, da se odpovejo svojim mednarodnim obveznostim in da se ne ozirajo na pravila, od katerih je v nemali meri odvisna cela zgradba mednarodnega miru in varnost narodov.

Ualual slučaj, ki je prinesel ta spor pred Ligin svet, je bil srečno poravnán. V resnici med strankama ni več resnične spora. Navzlic temu pa ima Ligin svet pred seboj določeno grožnjo vojaških operacij, grožnjo agresivnosti, katere zastopnik Italije ne zanikuje, temveč nasprotno naravnost potrjuje. Kako moremo to grožnjo prezreti? Ali ne bi to pomenilo, da Ligin svet popolnoma zametuje in zanikuje Ligin pravila?

Žal, da se ne morem strinjati z izvajanjem zastopnika Italije. Prepričan sem, da nikogar ni tukaj, ki bi odobral notranjo vladno Abesinije, kakor je popisana v listinah, ki so nam bile predložene. Toda nobena točka pravil nam ne daje pravice, da bi delali razliko med člani Lige glede njihove notranje vlade, barve kože, plemenske razlike ali glede stanja civilizacije, kakor tudi jim ne smemo vzeti pravice, katere imajo na podlagi svojega članstva pri Ligi narodov in jim moramo priznavati neovrgljivo

TRETINA PREBIVALSTVA JE BREZ DELA IN ZASLUZKA

INDIANAPOLIS, Ind., 6. septembra. — Navzlic precejšnjemu oživljenju gospodarstva je problem nezaposlenosti dosti resnejši kot je bil, je izjavil nocoj tukaj general Hugh S. Johnson, svoječasni načelnik NRA. Rekel je, da je treba ustavo predručiti, da bo mogoče zopet pozvati v življenje NRA.

Po mojem mnenju je problem nezaposlenosti danes dosti bolj resen kot je bil kdaj prej, — je izjavil Johnson pred tukajšnjo odvetniško zbornico.

Kos mu bomo edinole, če zopet uveljavimo principe NRA. Ako hočemo, da se bo kolonije gospodarstva zopet zavrtelo, morajo dobiti nezaposleni delo v privatnih industrijah. Ta problem se tiče vseh Združenih držav, in sicer zato, ker mu ni nebena posamezna država kos.

Nihče ne ve, za koliko se je število nezaposlenih povečalo izza časa, ko je izgubila NRA svojo veljavo. Na podlagi nestetih poročil o razmerah v newyorških tovarnah in delavnicah pa lahko rečem, da so se plače skrčile najmanj za dvajset odstotkov in da se je delovni čas za dvajset odstotkov podaljšal.

Znan mi je slučaj neke velike tovarne, ki je par dni po uničenju NRA vrgla na cesto sedemnajst tisoč delavcev.

V Ameriki je najmanj deset milijonov družinskih očetov brez dela. Ako vzamemo, da sestoji povprečna ameriška družina iz štirih oseb, pridemo do zaključka, da je v Ameriki štiriindeset milijonov oseb brez dela in zaslužka, torej ena tretina.

ITALIJA KUPUJE PŠENICO OD RUSIJE

Berlin, Nemčija, 5. septembra. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da je kupila Italija od Sovjetske unije 750.000 ton ruske pšenice in 125.000 ovsa. Žito mora biti poslano do meseca decembra v Massauvo v Eritreji.

pravico do nedotakljivosti in neodvisnosti. Za razvoj nazadnjaških narodov, za vplivanje na njihovo notranje življenje, za povzdigo do višje civilizacije je mogoče najti druga sredstva kot pa vojaška. Po mojem mnenju naj Liga stoji trdno na stališču, da vojaške operacije niso opravilene, razun v samobrambi.

Država, katero zastopam, je pred enim letom stopila v Ligo z edinim namenom, da se vzdrži neločljiv mir. In ta namen in edino ta obljuba me danes napotuje, da pozivljam Ligin svet, da ne odneha s svojim prizadevanjem in odločitvijo, ki bo mogoče odvrnila oborožen spopad med dvema članicama Lige, ker bo s tem izvršil delo, ki je pravi vzrok obstoja Lige same.

VIŠNJEV OREL URADNO MRTEV

Urad NRA je prepovedal še dalje rabiti znak višnjevega orla. — Orel je bil star dve leti, en mesec in 11 dni.

Washington, D. C., 6. septembra. — Včeraj je višnjevi orel umrl uradne smrti, ko je National Recovery Administration izdala uradno odredbo, ki prepoveduje na razne izdelke pritiskati znak stare NRA.

Višnjevi orel je bil star dve leti, en mesec in 11 dni. Izvaljen je bil 25. julija, 1933, ko je general Hugh Johnson kot NRA administrator razglasil višnjevega orla za uradni znak vseh onih, ki so podpisali NRA. In znak višnjevega orla je bil pritisnjen na vse izdelke po celi deželi.

Navzlic temu, da je najvišje sodišče 27. maja višnjevega orla obsodilo na smrt, je bil njegov znak še splošno v rabi. Videti ga je še v tisočih izložbenih oknih, na časopisih, oblekah in drugih izdelkih.

Sedaj pa NRA urad prepoveduje uporabo znaka, katerega je predpisala ob svojem postanku National Recovery Administration.

Višnjevi orel je pred odločitvijo najvišjega sodišča bil dokaz, da je podjetnik ali trgovec določil delovne ure in plače z načrtom predsednika Roosevelta.

ZRTVE POKOPAVAJO IN SEŽIGAJO

Miami, Fla., 6. septembra. — Vihar, ki je povzročil tako stransko opustošenje, je ponehal. Ker so se oblasti bale, da bodo izbruhnile nalezljive bolezni, so odredile takojšen pokop oziroma sežig žrtev. Veterani bodo pokopani v skupnih grobovih.

ZIDOVKA OBDOJENA V NEMČIJI

Berlin, Nemčija, 6. septembra. — Neka tukajšnja stenografka ni mogla dobiti dela zaradi svojega židovskega pokolenja. Vzela je mrtvaški list svojega starega očeta, izbrisala besedo "Žid" ter napisala "protestant." Nazijske oblasti so prišle potvri na sled ter obsodile stenografko na štiri mesece ječe.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Benedik, Trezor.
Place of business of the corporation and address of above officers:
316 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto vsakega danja v Ameriki in	Za New York en celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za eno leto	\$7.00
Za celotno leto	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.
Dopolni bres podpis in osebno ali po pošti. Denar naj se blagovno
poslaja po Money Order. Pri sprejemu kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejmejo blagovne nameni, da hitreje prejdemo naročila.

"GLAS NARODA", 316 W. 15th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3876

ITALIJA IN LIGA

Zastopniki italijanske vlade so predložili Ligi narodov svoje zahteve glede Abesinije in obdolžbe proti nji.

Mussolini pravi, da razlogi, ki jih je navedel, povsem zadoščajo, da napove Abesiniji vojno. Toda možak se moti.

Četudi bi bilo vse res, kar imajo povedati Italijani o Abesiniji, bi se svet kvečjemu le zgražal nad to zamorsko državo in bi jo na ta ali oni način skušal prisiliti, da bi se poboljšala. Vzroka za vojno pa ni.

Tega mnenja je angleški zunanji minister Sir Samuel Hoare. Tudi papež se strinja z njim.

Papež je Italijan ter mu je blagobit Italije pri sreč. Toda po njegovem mnenju niso krivice, ki jih je storila Abesinija Italiji, zadosten vzrok, da bi slednja zgrabila za orožje.

Italija sicer v Ženevi ne omenja vojne, pač pa govori le o potrebi, da mora razširiti svoje meje, ker so meje domače klezele pretesneza vedno naraščajoče italijansko prebivalstvo.

Pri tem pa vsakdo ve, da ima Italija v mislih vojno. Po vojni ne hrepeni zaradi narodne obrambe in varnosti, pač pa zaradi prilastitve tujega ozemlja.

Italijanski delegati so dššli iz dvorane, ko je zastopnik Abesinije pojasnjeval abesinsko stališče. S tem so hoteli poudariti svoj narodni ponos.

Nadvse krivično bi bilo, če bi Liga poslušala le Italijo, Abesinije pa ne. Obe stranki morata biti zaslišani, nakar bo po tehtnem predurku izrečena razsodba.

Francozi in Angleži bodo skušali pregovoriti Abesinijo, da bo dala Mussoliniju že vsaj delno zadoščenje, da se bo pomiril in da ne bo pošiljal svojega vojaštva v boj.

Zaenkrat se pa še ne ve, če se jim bo to posrečilo. Vojna bi bila za Ligo narodov usodepoln udarec, ker bi pokazala, da ta organizacija ne more preprečiti vojne ozirorn kaznavati napadalea.

Vojna bi pa tudi omajala mednarodno zaupanje v svečajo obljubo, ki so jo dale odgovorne in civilizirane vlade.

ALI NAJ SE NEMČI DAJO KOLONIJE?

V zvezi z abesinsko debato je naenkrat priplaval na površje mednarodne politike zopet vprašanje nemških kolonij. Angleški in italijanski državniki so zaporedoma načelno priznali, da ima Nemčija s svojimi 66 milijoni prebivalcev, za katere domača zemlja in domača industrija ne daje dovolj življa, pravico do kolonialnih ozemelj, kjer bi lahko odlagala nekaj svojega odvisnega ljudstva, odkoder bi dobavljala sirovine, potrebne za njeno domačo industrijo in kjer bi lahko izkoristila nekaj tiste nacionalne energije, ki bo enkrat eksplozirala, ako ostane še dolgo časa tesno zaprta v evropske meje nemške države. Tudi nemški državniki so drug za drugim z velikim povdarkom osvežili zahteve po kolonialnih ozemljih in šele pred nekaj dnevi je državni namestnik za Bavarsko general von Epp z dozdaj nepoznano brutalnostjo izjavil, "da Nemčija oklanja mandate, če bi ji jih kdo ponujal, ampak zahteva vrnitev vseh njenih nekdanjih kolonialnih posestev."

Da še do danes vprašanje nemških kolonij, ki bi prevzela nase nekoliko te za Evropo tako nevarne eksplozivne snovi, ki je pod narodnim socializmom nakopičena za nemškimi mejami, ni bilo meritorno načeto in tudi rešeno, ni toliko krivo pomanjkanje spoznanja, da Nemčiji na vsak način pripada pravica do kolonij, kakor težava najti takšna kolonialna ozemlja, ki bi jih bilo mogoče Nemčiji podariti. Kajti svet je danes več ali manj že porazdeljen. Po svetovni vojni so si vesile nemudoma razdelile vsa nemška kolonialna posestva in si z njimi zaokrožile svoje prejšnja kolonialna imperije. Anglija je vzela levji del, Francija je pobrala le male ostanke, Japonska pa si je postregla z otokji na Tihem morju. Vsa ta leta nazaj, odkar je narodni socializem zavladal v Nemčiji in je v boju za enakopravnost Nemčije z drugimi vesilami dosegel velikanske uspehe, se posebno Anglija bavi z vprašanjem, kako zadovoljiti nemške zahteve po kolonijah, ki jih bo narodnosocialistična vlada enkrat, morda že zelo kmalu, objavila v čisto uradni obliki.

Pri vseh drugih nemških zahtevah po enakopravnosti, kot na primer pri zahtevi po ukinitvi zasedbe obrenskih pokrajin, ali pri zahtevi po enakopravnosti pri oboroževanju na suhem, na morju in v zraku, je bilo Angliji lahko simpatično podpirati nemška prizadevanja. Suha vojska je ne more doseči, na morju je z Nemci nemudoma sklenila pogodbo, ki postavlja ostre meje nemški oborožitvi, v zraku pa se bo Anglija že znala braniti. Pri vprašanju vrnitve nekdanjih nemških kolonij, ki so že vse vlečene v ogromne angleške kolonialne pokrajine ali celo v dominijone, je vsako simpatiziranje z Nemci pomešano tudi z grenkimi občutki, ker bi morala pri kolonijah plačati račun v prvi vrsti Anglija, medtem ko ga morajo pri vprašanju nemške oborožitve plačati bolj druge velesile. Kolonije more vrniti Nemčiji le Anglija, ker jih je v glavnem ona vtaknila v svoj žep. Zato se pa angleška vlada že vsa leta sem, posebno pa zadnje leto trudi, da bi odkrila še kje drugje na svetu ozemlja, ki bi bila ugodna za nemške kolonije. Treba bi jih bilo samo dosedanjim lastnikom na kakršenkoli način odvzeti. Domisljiva angleških državljanov je bila na tem polju zelo bujna. Sprva so mislili na Kitaj, toda nedvoumna japonska politika zadnjih let je pokazala, da tam ne bo nič in da ima Japonska nasprotno le na-

men, da še druge evropske velesile polagoma izrine iz vzhodne Azije. Nato se je, sicer zelo plašno, pojavila misel, da bi bila morda Nizozemska, ki je majhna država in ima tako ogromne kolonije onstran Singapurja, pripravljena nekaj edstopiti Nemcem. Tudi ta misel je v splošnem protestnem kriku takoj utonila. Za tem so angleški diplomati odkrili v Afriki neko republiko őrncev Liberio, ki je članica Lige narodov, a kjer vladajo tako škandalozne razmere v državni upravi, v zasebnem življenju pa traja suženjstvo še dalje, tako da bi bilo prav, če bi se Lige narodov zgražala nad stanjem v tej afriški črni republiki in jo kaznovala s tem, da bi jo izročila v varstvo nove Nemčije. Ta načrt, o katerem sta se letos v Berlinu razgovarjala sir John Simon in kancelar Hitler, se ni pokopan in je prav lahko moglo, da se še enkrat pojavi na kakšni konferenčni mizi. Končno se je oglašil še najnovejši načrt, namreč zamisel "odkupa" portugalskih kolonij v Afriki, Mozambika in Angole, ki bi se dale respektivno Italiji in Nemčiji. Anglija to zamisel zelo toplo zagovarja in tudi Italiji ter Nemčiji ugaja. Mozambik in Angola sta evetoči, rodovitni in že lepo organizirani koloniji. Toda portugalska vlada se ne navdušuje za nobeno prodajo. Morda se bo mednarodnim pravnikom le posrečilo, da najdejo kakšen povod, da prisilijo Portugalsko, da svoje kolonije "proda." Posebno današnja Portugalska, ki je tako izrazito krščanska, gotovim mednarodnim spletkarjem ne ugaja in ti bodo že storili od svoje strani vse, da angleški načrt podprejo.

Bodisi tako ali tako, v vprašanju dodelitve kolonij novi Nemčiji smo sedaj tako rekoč že prišli v štadij, da te nemške zahteve načelno ne odklanjajo več, ampak se velesile le trudijo, da bi Nemčijo zadovoljile z žrtvami tretjih držav, da bi njim samim ne bilo treba česa odstopati. Vse velesile prav za prav ni točno, ker Francije še ni med njimi. In Francija, ki je dežela pravožnanstva in logike, se ne spušta v vprašanje, če ima Nemčija pravico do kolonij ali ne, če kolonije iz gospodarskih in prebivalstvenih razlogov potrebuje ali ne. Francija postavlja samo sledečo zanimivo težavo, ob kateri si bodo pravniki še dolgo belili glave: Načelo mandator, ki ga je uveljavila Liga narodov, posvečuje je v mednarodnem pravu tudi načelo, da so si vsi narodi, vsa ljudstva med seboj enaka in nekoppravna, brez razlike plemena, ki mu pripadajo. Novodobna zamisel mandata in kolo-

nije vsebuje pa nadalje vzgojno obveznost, to se pravi, da mora civilizirana mandatarna ali kolonialna država manj razvite narode vzgajati k zrelosti tako dolgo, da bodo ne samo pravno enaki, kar so itak že sedaj, ampak tudi dejansko na isti kulturni stopnji s svojim varuhom ter zreli, da vstopijo v Ligo narodov, ki je društvo kulturnih narodov. Kako naj bi potentakem bilo mogoče, sprašujejo naprej Francozi, poveriti novi Nemčiji nadzorstvo nad zaostalimi narodi, bodisi v obliki kolonij ali v obliki mandator, ko pa Nemčija enakovravnosti plemen ne priznava, ko pa nadrejenost nemškega "nordijskega" plemena naravnost uči in ga za temelj vse svoje državne vzgoje postavlja? Za novo Nemčijo Bog ni ustvaril sveta po svoji podobi, ampak samo "nordijsko" plemo, medtem ko pri drugih rodovih in plemenih ni imel tako srečne in spretno roke in zato ima "nordijsko" germansko plemo naravnost dolžnost, da manjvrednim plemenom jemlje pravice. Na to treba misliti, pravijo Francozi, kadar bodo nemški oblastniki zahtevali kolonije.

HRIBI IN DOLINE SE PREMIKAJO

Neki nemški zemljepisec je dognal, da sestojijo deli naše zemlje iz neke gnote z imenom "sial", ki tako rekoč plava na spodnji, težji gnoti "sima". Tako si razlagajo, da je bila vsa naša zemlja v prapradavnini ena sama celota, ki se je razpočila in so nastali deli zemlje: Severna in Južna Amerika je del zemlje, ki se je pri delitvi oddaljil na zahod; Prednja Indija, Avstralija in Oceanija pa na vzhod. Ostala sta Afrika in Evrazija (to je Evropa in Azija). Tako se je zemlja potisnila in premaknila s svojega prejšnjega prostora, zlasti je to še danes videti v Grenlandiji.

Pater Lejay, ravnatelj observatorija v Sanghajju, ki je Gospel v Pariz, prav, da je pri svojih opazovanjih dognal, da se Severna in Južna Amerika se zmeraj pomikata na zahod in da se Evropa in Azija zibljeta po načinu plime in oseke. Torej niso zemljiske celine gnote, ki bi trdno stala v zvezi z jedrom zemlje, marveč so vsi deli zemlje ko plavajoči otoki na nekem, nam neznanem morju, ki mu pravijo "sima".

Ta poročila patra Lejaya so vzbudila v znanstvenih krogih splošno pozornost in nadaljevali bodo s tozadevnimi opazovanji. Ne samo, da se na zemlji vrtimo, marveč se tudi pozibavamo, plavamo, premikamo... Kako bi bilo torej na svetu še kaj "stalnega"?

Peter Zgaga

NAJVEČJI GREH

— Razen eni, — mi je pravil prijatelj, — nisem nobena zenski storil posebne krivice. Eni sem jo pa, in še sedaj po petindvajsetih letih me peče vest. Ko smo bili še mladi, nam je vse prav prišlo, in če je bilo treba z drevesa sklatiti, — mo pač sklatili.

Že zaročenko sem imel, ko sem se seznanil v Bronxu s Slovenko, Mary ji je bilo ime, — ki ni bila nič kaj na dobrem glasu. Pa kaj se briga mlad fant, samo da je dekle lepo in dovtetno za ljubezen.

Imela je svoje stanovanje, in vsak teden enkrat sem jo obiskal. Sreda je bil moj dan;

Avstralija proti Japonski.

Melbourne, Avstralija, 6. septembra. — Sir Frank Clarke, ki je predsednik zakonodaje v državi Victoriji, je rekel danes neki japonski prijateljski misiji, da Avstraliji ne bo prav, če se bo začela Japonska širiti proti jugu.

ZLATA STAROST V VZHODNI AZIJI

Zaradi poročil o ogromnih zlatih najdiščah v Mandžuriji, je razburila lovec na zlato, zlasti Kitajce, da se v množicah vtihotapljaajo čez mejo.

Mandžurska vlada je razglasila, da so vsa najdišča zlata last državne rudarske uprave. Vsi lovci za zlatom so najstrožje kaznovani — če jih dobiijo. V mandžurskih zlatih najdiščah je za poldrugi milijon švicarskih frankov zlata.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

GOSPODINJE PROTESTIRAJO PROTI VISOKIM CENAM

Iz Detroita se je odpravila v Washington delegacija gospodinj, ki je izročila Calvinu Hooverju, upravitelju AAA, protest proti visokim cenam mesa. Upravitelj je delegatke skušal potolažiti s par prijaznimi besedami, če ne meso so pa še narasle.

kakšno kompanijo je imela druge dni v tednu, mi ni bilo mar. Vprašal je nisem, ona pa o takih stvareh ni bila posebno gostobesedna.

Zdelo se mi je, da me je rada imela, jaz pa sčasoma nisem bil poebno vnet za njo in sem se je skušal polagoma iznebiti, že zaradi tega, ker se je blizal dan moje poroke. Ona seveda ni vedela za moje resno razmerje.

Toda bila je ko ogenj. Nikomur bi se ne čudil, če bi izgnal pamet v njenem objemu.

Nekega večera — bil je menda njen rojstni dan ali kaj — mi je pripravila izborno večerjo. Nekje je iztaknila par steklenice starega vina, kakršnega dotlej nisem še nikdar pil. In vino je opravilo svoje, da še danes ne vem natančno kaj sem ji govoril in kako sem prikolovratil domov. Spomin me je bil popolnoma zapustil.

Naslednjega dne me je bolela glava, in sem sklenil z Mary enkrat za vselej prekiniti vse zveze in pozabiti nanju.

Res sem pozabil, toda samo do nedelje opoldne. Moja zaročenka je odšla z meni neljubo tovarišico na piknik. Poletna nedelja je bila lepa, jaz se pa pod milim bogom nisem imel kam zateči.

— Ah, Mary bom obiskal, sem sklenil, — saj se menda nisva kregala. Če sva se pa, bo stvar hitro poravnana.

Odpravim se v Bronx, pozvonim in vstopim.

— Kako dolgo te čakam, — so bile njene prve besede.

— Saj nisi vedela, da pridem, — sem se začudil.

— Če bi ne, bi pa ne kupila nove obleke. Ali ni lepa?

Res je imela lepo obleko, toda meni je šlo po glavi, kako je slutila, da jo bom obiskal, ko pred dobre pol ure niti sam nisem vedel.

— No, ali greva? Saj bo že tri.

— Seveda bo že tri... toda, kako misliš? — sem tipal z besedo, in vročina mi je stopala v glavo.

— Torej boš snedel besedo in se nočes javno postaviti z menoj? — je rekla že precej osorno in kar malo na jok ji je šlo.

— O, seveda, seveda, tak nikar se ne jezi... Pa misliš, da je že čas? Počakajva še malo... katero pot bi pa vzela?

— Katero pot? Meni je vseeno, po tej ali oni poti. Pred peto uro itak ne bova tam. Saj si mi zadnjič pravil, da je dve uri do "Revnega hudiča".

Takrat se mi je pa zabiskalo v glavi, in ni-dosti manjkalo, da me ni strela iz jasnega neba.

Hipoma mi je bilo vse očito: pod vplivom močne pijače sem ji bil v sredo obljubil, da bova v nedeljo prvič stopila med naše ljudi in sicer na pikniku pri "Revnem hudiču". Vsi moji znanci in prijatelji so tam. In tam je moja zaročenka, kateri sem rekel, da bom doma ostal...

— Bled se mi zdiš, — je zaskrbel Mary, — kaj ti je? Ali ti je slabo?

— O, nič, nič. Ja, seveda, seveda... toda čakaj malo... Od samega veselja me je obšla hipna slabost. Čašo piva bom izpil... se takoj vrnem.

— Še danes vidim njen proces in zbeigan pogled, — je zaključil prijatelj, — in slišim njeno vdanó prošnjo: — Nikar se ne zamudi predolgo.

Zdirjal sem po stopnicah in skočil v prvo karo, ki je privzela mimo. Tisto strahopetno slovo smatram za največji greh v svojem življenju. Pozneje je nisem nikdar več videl. Zvedel sem, da je tri leta po tistem umrla. Odpustila mi ni, kajti še zdaj, po tako dolgem času, me večkrat zapeče v duši.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.75	Din. 100		Za \$ 9.35	Lir. 100	
\$ 5.25	Din. 200		\$18.25	Lir. 200	
\$ 7.50	Din. 300		\$24.40	Lir. 300	
\$11.75	Din. 500		\$38.20	Lir. 500	
\$23.50	Din. 1000		\$76.40	Lir. 1000	
\$47.00	Din. 2000		\$152.80	Lir. 2000	

KER SE CENE BEDAJ HITEO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v tuzarjin ali lihah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIN

Za izplačilo \$ 5. — morajo plačati	\$ 7.75
\$10. —	\$13.50
\$15. —	\$20.25
\$20. —	\$27.00
\$25. —	\$33.75
\$30. —	\$40.50
\$35. —	\$47.25
\$40. —	\$54.00

Priloge dobijo v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za prihodnje \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

316 WEST 15th STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GUSTAV STRNIŠA:

VEČER

Večer na deželi je miren in tih, trudni so ljudje in priroda, vse si želi počitka.

Včasih, jeseni, manejo prosa in ličkajo koruzo. Tedaj se večer čudežno izpremeni, novo življenje se oglasi, pesem zadoni, roke delajo kakor bi se igrale, ljubeča sreča se pozdravljajo in smeh zveni med petjem, radosti in razigranosti, smeh dela in veselja do življenja.

In taki večeri se končajo z vinom in pogacjo, s sestanki zaljubljenecv in prisegami ljubezni. Lepo je tedaj na deželi in človeku je lahko in radostno pri sreči, da si želi samih takih noči.

Zunaj navadno sijejo zvezde, nizko vise in prijazno se smehljajo, da jih zaljubljeni skoro dosegaajo z rokami, ko si sepetajo o sreči, ki jo kažejo te božje lučke v vesolju.

Hitro minejo taki večeri in veselje mine. Trdo delo ukazuje o mraku pokoj in mir, da se telo spočije in oddahne. Težkih korakov prihajajo ljudje, mrki in tihi legajo počivati. S seboj pa prinašajo opojen duh po zemlji in svežem zraku in se prav zato tako rad zapirajo v svoje kamre in ne marajo drugega zraka, kakor tistega, ki so ga že prinesli s seboj, blagodejnega in omamnega, pomešanega z žehtenjem žita in vonjem čebelnega medu.

Taki delovni večer so čudno privlačni, ker so tako motno zalostni. Pri umirajoči brlivki sedi in strniš pred se. Noč se spušča na zemljo in težko dolgočasje se počasi bliža. Ti pa gledaš pred se in čakaš, nekaj pričakuješ, slutiš neznano razodetje, bolestno mrkost, hladno temino. V vsem pa veš, da ti bo spočeto novo doznanje.

Domači ležejo k počitku.

Mlečne kaše so se najedli in krompirja. Zdal so zadovoljni, čeprav se jim oči ne razjasne, temveč ostanejo nekam zamaknjene, kakor bi bile že pogreznjene v sanje in zato molče, saj tudi oči znajo govoriti in molčati in lep pogled je večkrat slajši kakor izgovorjena beseda.

Ti pa sloniš pri mizi, strniš v brilvko in čakaš.

Potem se spomniš, da so vsi domači legli, da vsi spe in sanjajo, a ti bediš. Tvoje občutje postaja jasnejše, v samotni gledaš vse drugače kakor v družbi.

Hipoma ti je, kakor bi živel med samimi mrtveci, vsi leže mrtvi, neobčutni, nihče se ne gane.

Prehitro se pa zagriže vate spoznanje, da so ti živi, ki tu spe, a da si ti med njimi mrtve. Ti tukaj živiš z zemljo in z njo počivaš. Ti pa živiš po svoje, svoje postave si pišeš, zato te priroda ne mara in ne prizna tvojih zakonov, čeprav siliš vanjo in jo nočeš spoznati do potankosti.

Tako sediš in premišljuješ in šteješ ure. Zunaj je vse pogreznjeno v molk, še macke se ne brznajo, kakor bi jih bilo strah tišine.

Vlečeš se. Tiho se spraviš v postelj, vendar čutiš, da se je tisti hip vse predramilo okoli tebe, da so se vsi speči premaknili in te zro v temi, začudeno, kakor bi te ne poznali in bi šele v snu zaslutili, kako daljši si jim in kako tuj.

Ko tako ležiš in se zastrniš v strop nad seboj, ki je nizek, da ga lahko otipaš, opaziš, da si neke druge, ta ozka soba, ta bela postelj, to zatohlo grčaje saj ni mogoče, da je to na deželi, tam, kjer je samo solnce in cvetje, samo brstenje in življenje.

Spomniš se, da ti je zato

vse tako tesno, ker ne nosiš v sebi čara prirode, ker je ne znaš dovolj močno doživljati, kajti samo ti ji res močno dojemajo, ki v nji trpe, ki se bore za kos kruha in jo ljubijo v znoju in bolečini.

Ko se spomniš na to, ti je tesno. Zadnjemu pastirju zavišdaš njegovo doživljanje, ki ki je globlje kot tvoje, a ga ne sluti in ne ve zanj.

Sram te je, da si tako majhen in neznan, manjši kakor vsi ti okoli tebe, ki spe in so srečni ter skrivajo svojo srečo, ki jo malokdaj razodenejo svetu.

In ko zaspiš, se ti zdi, da se pogrezaš nekam v brezkončnost, v svet, ki ga živi ti ljudje, ki je tako lep in čudovit že zato, ker ga doznavaš te preproste duše, ki se niti ne zavedajo svojega velikega bogatstva.

Družabni škandal na Danskem

Kriminalni uradniki so našli te dni ženo nekega uglednega kodanjskega meščana, o kateri so dognali, da je že leta izsiljevala dva moža s katerima je prej imela ljubavno razmerje. Oba sta poročena in sta ji plačevala znatne vsote, ker je gozila, da bo drugače javno spregovorila o nekdanjem svojem razmerju z njima. Eden ji je plačal skupaj 10.000 danskih kron, drugi pa celo 50.000. Vrhu tega se je bila ženska, o kateri ni nihče slutil kaj hudega, niti nje moč, spustila v razne goljufije pod prevezo, da jo čaka ogromna dediščina iz Amerike.

Opice kadijo

V londonskem živalskem vrtu se je razpasla grda razvada, ki je ne morejo zatreti z nobenimi sredstvi. Ljudje, ki odbisujejo vrt, so navadili opice na kajenje in tega jih ni mogoče odvaditi na noben način. Opice kadijo prav tako rade stročnice kakor cigare. Pred nekaj dnevi je orangutan iztrgal nekemu moškemu celo pipo iz ust in je vlekel iz nje v splošno zabavo radovednežev. Zoološke opice so se navadile kajenja od nekega šimpanza, ki je bil prej v cirkusu in je predstavljal s cigaretami pravo atrakcijo za gledalce.

SKRIVNOSTNA BOMBA

Abbottabad, Indija, 6. septembra. — Iz nekega vojaškega letala, ki je letelo nad tukajšnjo okolico, je padla ponesrečeno bomba ter usmrtila pet oseb, med njimi tri angleške vojake. Trideset oseb je bilo ranjenih.

Zaradi 1000 Din se je obesil.

V Veliki Kikindi se je obesil bivši ruski polkovnik Alfred Gejman. Bil je skladiščnik v ruskem invalidskem domu. Neki tovariš mu je dal slike, katere je Gejman prodajal, denarja pa tovarišu ni mogel vrniti. Vest ga je tako grizla, da si je zaradi tega končal življenje.

Ni vedel, da je oženjen.

V Zagrebu so obsodili na tri mesece zapora delavca Ilijo Kruneš-Orešina, ki se je te dni oženil, čeprav je bil že oženjen, ko je bil 17 let star. Po pomoti ali kakó že je dobil od svoje župnije listino, da je oženjen. S tem je mislil, da je njegov prvi zakon razveljavljen. Sodisce ga je kljub temu zasililo.

NAČRT NOVE TURŠKO-RUSKE ŽELEZNICE

Zadnje potovanje turškega ministrskega predsednika Izmeta Inonuja in zunanjega ministra Tufika Ruždija Arasa v Vzhodno Anatolijo, pri čemur sta prekoračila tudi rusko državno mejo, je v zvezi z načrtom obeh držav za izpolnitev železniškega omrežja med obema državama.

Turčija bi si želela železniške zveze Batum—Erivan—Kars. S tem bi dobila zvezo tudi Kavkazija in Kurdistan. Tudi Črno morje bi s tem mnogo pridobilo, ker bi se zelo uveljavilo njegovo gospodarsko zaledje.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslovov je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lavadin

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Saffo

Walsenburg, M. J. Szuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevcik, J. Lukanich

Olcero, J. Fabian (Chicago, Olcero in Illinois)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Hra

La Salle, J. Spelich

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Jete Zelene

KANSAS:

Girard, Agnes Močnik

Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND:

Kittimiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černo (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Štalar

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Goubo

Ely, Jos. J. Penbel

Eveleth, Louis Goubo

Gilbert, Louis Vesel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Paulan

Wahoot, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Strniša

Little Falls, Frank Maas

OHIO:

Barberton, Frank Trebe

Cleveland, Anton Bobek, Čas. Ma-

linger, Jacob Resnik, John Slapnik

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Wark

Warren, Mrs. F. Bachan

Youngstown, Anton Kiboli

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brucage

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kaniš

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Tancelj

Luzerne, Frank Balloch

Manor, Frank Demahar

Midway, John Žust

Pittsburgh, J. Pogačar

Presto, F. B. Demahar

Steeleton, A. Eren

Turtle Creek, Fr. Schiffrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Alila, Frank Maas

Sheboygan, Joseph Kakeč

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tauschar

Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izna potrdilo na sveto, katere je prejel. Zastopnika roje kam teplo pripravljeno.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA '17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

59

"Skritega žita nimajo samo v Milanu," je začel drug s temnim in hudobnim izrazom, kar se zasliši zunaj konjski peket. Vsi stečejo k vratom in spoznavši prišleca, mu hitijo naproti. Bil je milanski trgovec, ki je večkrat na leto potoval v Bergamo po trgovskih opravkih in je bil vaju prenočevati v tej gostilni; ker je našel skoro vsakikrat isto družbo, jih je vse spoznal. Zgrnejo se okrog njega, eden prime za uzo, drugi za stremen.

"Dobrodošli! Dobrodošli!"

"Ali ste dobro potovali?"

"Izborno. In vi — kako se kaj imate?"

"Dobro, dobro. Kakšne novice nam prinašate iz Milana?"

"Ah, evo ljudi z novicami," je rekel trgovec in stopivši s konja prepustil konja natakarnju. "In potem, in potem," je nadaljeval in vstopil z družbo, "ob tej uri jih morda veste bolj nego jaz."

"Ničesar ne vemo, res ne," jih je reklo več, položivši roko na prsi.

"Ali je mogoče?" se je začudil trgovec. —

"Torej lepe boste slišali... ali pa grde. Ej, krčmar, ali je mogoče navedna postelja prosta? Dobro. Kozarec vina in moj običajni prigrizek,

hitro, ker pojdem zgodaj v postelj, da jutri zgodaj odpotujem in dospem za kosilo v Bergamo. In vi," je nadaljeval in sedel na nasprotno stran od Renza, ki je molče in pazljivo poslušal, "in vi še nič ne veste o vseh večerajšnjih vragolijah?"

"O večerajšnjih da."

"Vidite torej," je povzel trgovec, "ali vi poznate novice? Saj sem rekel, ker ste vedno tu na straži, da preiskujete mimoidoče..."

"Pa danes, kako je bilo danes?"

"Ah, danes! Ali ne veste še nič današnjega?"

"Prav ničesar; nihče ni šel tod mimo."

"Dajte torej, da si zmočim ustne; potem vam povem današnje dogodke. Slišali boste."

Nalil si je kozarec ter ga prijel z eno roko; nato si je s prvega dvema prstoma druge roke privzdignil brke, si pogladil brado, izpil in povzel: "Danes, dragi prijatelji, je malo manj-kalo, da nismo imeli prav tako grdega dneva kakor večeraj ali še hujskega. In skoro se mi ne zdi res, da sedim tu med vami in kramljam; kajti opustil sem bil že sleherno misel na potovanje, da ostanem doma in varujem svojo ubogo prodajalno."

"Kaj pa je vraga bilo?" je rekel eden izmed poslušalcev.

"Pravi vrag; boste čuli." Razrezal je večerjo, ki so jo bili medtem postavili predenj, in med jedjo nadaljeval svojo povest. Tovariši so stali na tej in na oni strani mize ter ga poslušali z odprtimi usti. Renzo je bil na svojem prostoru, ne da bi se kaj zdelo, morda pazljivejši nego vsi drugi, in je prav počasi žvečil zadnje svoje grizljaje.

"Danes zjutraj torej so se tisti malopridneži, ki so večeraj delali oni strašanski trušč, znašli na dogovorjenih mestih (bili so med seboj domenjeni, vse je bilo že pripravljeno); združili so se in začeli zopet tisto lepo opravilo, da so krožili od ulice do ulice in vpili, da bi privabili še druge ljudi. In veste, to je — spoštljivo povedano —, kakor če človek hišo pometa: kup nesnage raste, čim dalje se vali naprej. Ko se jim je zdelo, da jih je dovolj, so se napotili proti hiši provizijskega namestnika, kakor bi ne zadostovala nasilja, ki so jih večeraj izvršili nad njim, nad takim gospodom! Ah, ti malopridneži! In kaj so vse kričali proti njemu! Same izmišljotine! To je dober gospod, natančen; meni lahko verjamete, ker sem domač v njegovi hiši, zalagam ga s suknom za livreje njegovih služabnikov. Napotili so se torej proti njegovi hiši. Da ste jih videli, kakšne kanaliže, kakšni grdi obrazi! Mislite si, da so šli mimo moje trgovine; obrazi pa tako... židje na križevem potu se nikakor ne morejo meriti z njimi. In kakšne besede so bruhali iz ust! Človek bi si bil ušesa zamašil, toda bila bi mu trda predla, da so ga izpazili. Šli so torej z dobrim namenom, da bodo plenili; toda... In tu je dvignil levo v vrak, jo iztegnil ter nato pritaknil konec palca h koncu svojega nosu.

"Toda?" so rekli skoro vsi poslušalci.

"Toda," je nadaljeval trgovec, "našli so cesto zaprto s tramovi in vozovi in to bari-kado lepo vrsto "mihelčkov" z naravnanimi puškami, da jih sprejmo, kakor zaslužijo. Ko

so zagledali te lepe priprave... Kaj bi bili vi naredili?"

"Nazaj bi šli."

"Seveda. In tako so tudi storili. Toda pogledite, ali jih ni sam zlodej vodil? Stojijo tam na Cordusiju, vidijo tam pekarno, ki so jo hoteli že večeraj izropati. In kaj se je vršilo v tej prodajalni? Kruh se je delil odjemalcem. Bili so tam vitezi, evet viteštva, ki so nadzirali, da se vse redno vrši. Oni pa (vrag jih je jahal, vam pravim, in potem so bili tudi ljudje, ki so jih ščevali), oni planejo noter kakor obupan-ci: vzemi ti in vzamem jaz — kot bi trenil, je bilo vse narobe, vitezi, peki, odjemalci, hlebci, prodajalnik, klopi, omare, zaboji, vreče, tresilnice, otrobi, moka, testo."

"In mihelčki?"

"In mihelčki?"

"Mihelčki so morali stražiti namestnikovo hišo; ni mogoče peti in nositi križ. Bilo je, kot bi trenil, vam pravim. Grabijo in grabijo — odnesli so vse, kar se je dalo kakorkoli uporabiti. Nato so zopet uprizorili tisto lepo večeraj-snjjo iznajdbo, da odneso ostanke na trg in napravijo velik kres. In že so ti rokoma vlačili vlačiti blago iz hiše, kar nastopi rokoma v nad vsemi drugimi in — uganite prosim, s kakšnim lepim predlogom."

"S čim?"

"Naj se v prodajalni zmeče vse na kup in naj se zažge kup in hiša obenem. Rečeno, storjeno..."

"Zažgali so?"

"Počakajte. Nekemu poštenjaku v sosesčini je prišlo navdahnjenje iz nebes. Stekel je gor v sobe, poiskal Križanega, ga našel, ga obesil na mali lok pri oknu, vzel izpod posteljnega zglavja dve blagoslovljeni sveči, jih vžgal ter jih postavil na okenski napušč na desno in levo od Križanega. Ljudstvo gleda navzgor. V Milanu, to se mora reči, je še strah božji doma. — Vsi so se spametili. Večina, hočem reči; kajti bili so tudi hudiči med njimi, ki bi bili zažgali paradiž, samo da bi kradli, a ker so videli, da ljudstvo ni njihovega mnenja, so morali odnehati in biti mirni. In zljaj uganite, kdo je nenadoma prišel tja. Vsi stolni mnsignorji v procesiji, z visoko dvignjenim križem, v koralni opravi. In nadduhovne, mnsignor Mazenta, je začel na eni strani, izpovednik, mnsignor Settala, na drugi in tako tudi vse drugi: "Toda ljudje božji! Kaj pa počenjate? Ali takšen zgled dajete svojim otrokom? Vrnite se domov! Ali ne veste, da je kruh bolj poceni nego prej? Pojdite vendar in pogledite, saj so razglasi po vogalih!"

"Ali je bilo res?"

"Vraga! Ali mislite, da so stolni mnsignorji prišli v velikem ornatu praviti bajke?"

"In kaj so naredili ljudje?"

"Malo po malem so se razšli. Stekli so k vogalom in kdor je znal brati, je videl: tam je bila res lestevica nabita. Uganite, če morate: — hlebec osmih unč za en sold."

"Tako poceni!"

"Vinograd je lep; samo če bo dolgo trajal. Veste, koliko moke je šlo po zlu večeraj in danes zjutraj? Da bi lahko dva meseca vzdrževali vojvodino."

(Dalje prihodnjik.)

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso postrežbo, in kdor je od večkega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanje zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti soročnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, da mo vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

SLOVENIC PUBLISHING Co. Travel Bureau

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Pregledite cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmernne.

Knjigarna "Glas Naroda"

GREHI OCETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK.

34

Tovariši! Tovariši! Kako vsiljivo je znala zopet in zopet to neprijetno besedo priklicati mi v spomin. In ta vroča vna, kadar je govorila o Albertu! Seveda, šlo ji je samo za njegovo duhovito delo! In to odločno trkanje na moje prijateljstvo!

In bila je moja dolžnost, da svojega prijatelja nisem pustil predolgo časa čakati na uspeh njegovega dela.

Že pograbim klobuk, ko se odpro vrata.

11.

Albert stopi v sobo.

— Ravno kar sem prejel sporočilo iz Berlina, — pravi in mi ponudi intendatovo pismo. — Gospica Kronekova je žrtvovala marsikatero besedo za moje delo.

Svojim besedam skuša dati posmehovalen glas, toda ni se mu posrečilo popolnoma zakriti svojega razburjenja.

— Eno uro šele vem, kaj je na stvari, — odgovorim, ko sem naglo preletel vsebino pisma. — Marta mi je zaupno sporočila, kar ste tukaj uradno izvedeli. Upam, da vas ta prvi uspeh navdaja z veseljem.

— Veselite? Štvar je prišla brez mene v tir. Sedaj pa naj gre, kamor hoče. Sprejem se ni uspeh.

— Toda nekaj takega vam obljubuje.

— Dajati obljube lahkovernim, to sem že davno pozabil. Ker pa se mi zdi, da ima gospica Kronekova veliko upanje, se moram čuditi, da pride igra tako naglo na oder. Premjera v avgustu?

— Iz vas govori že skrb pisatelja. Bodite samo mirni! Ravno avgusta je za Monakovo debeli teden, ko tuji večer za večerom napolnjujejo gledališča do zadnjega prostora. Tudi predstavi morete brez skrbi gledati nasproti. Monakovci morajo biti na zimo pogosto zadovoljni z domačo hrano, ki je naglo in brez posebnega truda skušana. Toda poleti postavi monakovska umetnost tujcem na mizo najboljšo. Glavne vloge vaše igre so v rokah najboljših moči, zbor je izboren in za pravo predstavljanje morete vi kot pisatelj pri iskušnjah povedati pravo smer.

— Jaz? Pri iskušnjah? — Albert me gleda z velikimi očmi.

— Seveda! Intendantovo vabilo morate sprejeti. In mislim, da bova skupaj potovala v Monakovo.

Albert se obrne in stopi k oknu.

— Komaj morem misliti, da bi se odločil, da grem v Monakovo.

— Samo počasi, dragi prijatelj! Te vaše besede še ne sprejemam kot zadnjo odločitev. Predno pa se poslužim svoje govorniške spretnosti — tukaj vzemite! — Dam mu Martino pismo. — Najprej preberite, kaj moja tovarišica misli o tej stvari. Marta je tudi vaša prijateljica, vaša dobra prijateljica.

Ta posebni povdarek pa je šel brez vpliva mimo njegovih ušes. Napol odvrnjen od okna prične brati pismo.

Radovedno opazujem njegov obraz; z nobeno kretnjo ne pokaže, da bi ga vsebina pisma kaj posebno zanimala. Naenkrat pa postanejo poteze njegovega obraza resne. Povesi pismo in pravi:

— Ali Friesshardta poznate osebno?

— Da. Lansko leto sem ga spoznal; že razvaline tega, kar bi mogel postati.

— Škoda zanj! Odtehtal bi vse one, ki danes plavajo na površini.

— Kako pridete do te sodbe, ko vendar svet komaj pozna njegovo ime?

— Do takega prepričanja je prišla o njem javnost, mislim, da vem. Najprej sem ga spoznal kot kritika. Ko sem, da bi politično-slovstveno gibanje zasledoval prejšnjega stoletja in sem prebrskal stare časopise, sem postal nanj pozoren. Prišel sem iskati njegovo ime in sem ga našel med razpravitelji in prevajatelji, pri čemur me je vsaka vrsta o njem navdala z novim zanimanjem in sem se čudil njegovemu duhu. Zelo rad bi kaj natančnejšega vedel o njem. Ali poznate njegovo preteklost?

— Četudi ne morem reči, da poznam njegovo življenje, vendar sem o njem mnogo izvedel. In kadar pride priložna ura, vam bom povedal, kar vem.

— Te ure ne smatrate za primerno? — vpraša Albert in okoli ustnic se raztegne lahen nasmeh. Nato pa zopet pogleda Martino pismo.

Ko ga prebere in ga položi na mizo, mu pravim:

— Ali morem k tem pristrano mišlenim vzrokom še moje dodati?

Albert zmaje z glavo.

— Ne! Vsako prigrigovanje bi bilo brezuspešno. Ne morem in ne smem. Pa tudi veste, kaj me zadržuje.

— Gotovo spoštujem obzirnost, ki jo čutite z ozirom na bolečino starega moža. Pa vendar je slednjič vsak človek sebi najbližji.

— In ravno ta pametna misel določa moj sklep. Obzirnost do tega moža je občutek, ki mu rad sledim. V ostalem pa morem vedeti, kaj mi domovina zapoveduje, da se ogibljem.

— Kaj vam domovina zapoveduje, da se ogiblje? — ponovim z veliko nevoljo. — To je zopet vaša beseda s črnim perjem. Kaj vam naj domovina ukazuje, da se izogiblje? Niste niti politično na slabem glasu, niti vas ne zasledujejo sodišča. Tega ne smatram za trdno odločnost v previdnosti, temveč za brezmejno slabost, ako mnogo obljubujočo prihodnost jahate v vodo, samo da se izognete kakemu neprijetnemu spominu.

— Na vašem stalbišču mogoče imate prav, — pravi Albert hladno, — toda ta slabost je v moji naravi. In ker se mi zdi, da se razgovor obrača na drugo stran, od koder pričakujem kak neprijeten spomin, tedaj mi boste pač dovolili, da se tej nevarnosti izognem.

Albert vzame klobuk in predno sem še mogel izgovoriti kako besedo, se v moje začudenje zapro vrata za njim.

(Dalje prihodnjik.)

Iz Jugoslavije.

Izgredi pri Sarajevu.

V ponedeljek 19. avgusta je bilo cerkveno zborovanje pri proslavljanju cerkve v Rogatici, ki se ga je udeležila velika množica ljudi. Ob 15.30 je priletelo iz Sarajeva letalo tamkajšnjega aerokluba, da bo metalo propagandne letake. Ker je letalo nizko letelo, se je začelo ob električno žico in blizu cerkve strmoglavilo na zemljo. Pri padcu se je nevarno ranil pilot Janković in so ga odpeljali z avtomobilom v sarajevsko bolnišnico, opazovalec je pa ostal neranjen.

Pri tej priliki je priteklo iz mesta 10 muslimanov in odhitelo na kraj letalske nesreče. Ker pa drži pot do tega kraja čez cerkveno zemljišče, kjer je bila zbrana velika množica prebivalstva pravoslavne vere, so nekateri udeleženci zborovanja

protestirali, da muslimani hodijo tod, kjer stoje njihove žene in otroci, ter so zahtevali, da takoj odidejo. Musliman Ejup Čaušević se ni hotel takoj odzvati temu pozivu in ga je nek kmet napadel. To je dalo povoda za splošen pretep. Orožniki, določeni pod poveljstvom častnika voda, da pazijo na red na tem zemljišču, so skušali ljudi pomiriti.

Toda razjarjena množica jih je začela obdelovati s kamenjem in pritiskati nanje. Da jih prestrašijo, so orožniki ustrelili nekaj strelcev v zrak, toda to ni nič pomagalo, ter so jih še bolj obmetavali s kamenjem. Pri tem je bilo od kamena ranjenih častnik in pet orožnikov, med njimi sam poveljnik orožniške postaje v glavo in roke. Tedaj so orožniki po predpisih svoje službe uporabili strelno

orožje. Vzlic temu se pa množica, ki jo je hujskalo par pijanih ljudi, ni hotela umakniti, temveč je krenila v mesto Rogatice in tam s kamenjem napadla in poškodovala okoli 20 hiš, po večini muslimanskih in nekaj pravoslavnih, med njimi tudi stanovanje pravoslavnega protektorja.

Orožništvo je hitro razgnalo to množico in napravilo red in mir. V pretepu, ki je bil nastal pri uporabi orožja s strani orožnikov sta našla smrt Dragoj Fušulj, delavec iz Duba, srez Rogatica, star 24 let, in Radomir Bojat, delavec iz Stare gore, istega sreza, star 17 let. Nevarno ranjenih je pet oseb, ki so jih spravili v banovinsko bolnišnico v Rogatice, lahko ranjenih pa 19, ki so se vrnili po zdravniškem pregledu v domačo oskrbo.

Kradla je za ljubimca.

V Kruševcu je meščanstvo z zanimanjem sledilo procesu proti služkinji Eržiki Bazjak,

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

110 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIŠK LISNOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJAVILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

ki je svojega gospodarja okradla v enem letu za 10.000 Din. Denar je dajala svojemu fantu, ki ji je obljubil, da jo bo vzel za ženo. Služkinja je bila obsojena na 3 mesece zapora, fant pa je bil oproščen.

Peš okoli sveta.

V Zagreb je dospela skupina 20 skavtov, ki so odšli 20. januarja leta 1932 na pot ter hočejo peš prepotovati ves svet. Iz Francije so šli v Belgijo, Holandsko, Dansko in Nemčijo in čez Avstrijo v Švico, Italijo in Afriko. Iz Afrike so odpotovali v Ameriko in v Rusijo in od tu v Jugoslavijo. Iz Jugoslavije bodo potovali v Bolgarijo in v Romunijo ter na Poljsko, kjer se bodo sestali z drugo skupino iz Amerike. Nato bodo peš prepotovali še Sibirijo, Kitajsko in Japonsko ter se vrnili zopet iz Rusije z letalom v Pariz. Vodja ekspedicije Leon Saboudian je star 30 let. Doslej je prepotoval peš že 39.000 km. V Zagrebu so se zadržali samo 24 ur.

Poskušen samomor služkinje v Zagrebu.

V Zvonimirovi ulici se je zastopila z octovo kislino 23letna Roza Lahova, nato si je pa še prerezala žile na levi roki. Prepeljali so jo v bolnišnico, vendar je malo upanja, da bo okrevala. V bolnišnici je povedala, da je hotela v smrt, ker ni mogla dobiti službe.

Sedem mrtvih zaradi lepe Arnavtke.

Nedavno so zavrtno ubili iz zasede arnavtskega prvaka Mustafa Validelija iz Vusanja na meji Albanije in andrijevskega sreza. Mustafa je sedma žrtev krvne osvete Arnavtov zaradi lepe Arnavtke Fatime Validelije. Fatima se je namreč poročila z nekim sorodnikom Mustafe Validelija, ki je bil iz iste vasi kakor Fatima. To je pa bilo proti šegam Arnavtom, ki prepovedujejo fantom, da bi vzeli dekleta iz svoje vasi in dekletom da bi vzele fante iz svoje vasi. Fatiminega moža so Arnavti kmalu po poroki ubili in zdaj je padel kot sedma žrtev te poroke še Mustafa.

V smrt zaradi nesrečne ljubezni

V Virovitici si je te dni ponoči končal življenje 22letni Vojin Crnogorac. Skrivaj se je splazil s puško v stanovanje dekleta, ki mu ni vračalo ljubezni. Pokramljal je z njo, potem je pa napisal poslovilno pismo, v katerem pravi, da greša skupaj v smrt. Pomolil je svoji izvoljenki pismo, da bi ga odpisala, ta čas je pa dekle zbežalo iz sobe v strahu pred smrtjo. Fant si je pa junaka pogoltno kroglo v glavo in obležal mrtve.

Mož odrezal ženi ušesa in nos.

Kmet Marko Djuričič v bosanski vasi Boku je imel svojo ženo že dalj časa na sumu, da ga vara s sosedovim sinom. Te dni sta se z ženo zopet sprla in čim se je zmračilo jo je odvelkel na njivo za hišo, kjer jo je privezal k drevesu, potem ji je pa najprej z nožem odrezal lase in ko je bilo to opravljeno, so prišla na vrsto ušesa in nos. Nesrečno ženo so odpeljali v bolnico, moža pa aretirali.

Strašen zločin.

V Zborštu pri Bihaću so ponoči neznani zločinci napadli delavca Milana Stevića in mu odsekali glavo in levo roko. Njegovo truplo so našli drugo jutro v mlaki krvi. Zločinci so tudi skrili Stevićevo glavo in roko.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Romani:

AGITATOR, roman, spisal Janko Kersnik. 99 strani. Cena 80

Kersnik je poleg Jurčiča naš najboljši poljuden pisatelj. Več del, ki jih Jurčič vsled bolezni in smrti ni mogel završiti, je Kersnik uspešno dovršil. "Agitator" spada med njegova najboljša dela.

ANA KARENINA, roman spisal L. N. Tolstoj. Dva zvezka, trdo vezana, 1078 strani \$6.50
"Ana Karenina" tvori višek Tolstojevga umetniškega dela in je eno najpomembnejših del svetovnega slovstva. Knjigo bi moral čitati vsak Slovenec.

ART ŠTIV. 113.
Spisal E. Gaboriau, 536 strani. Cena 75
To je roman tiste vrste, kjer se dejanje razpleta vsak hip v novo napetost, polno spletk in borenja. Tak roman ljubijo bralci, ki berejo knjige za zabavo in razvedrilo.

ANDREJ TERNOVC, reliefna karikatura
Spisal Iv. Albrecht, 50 strani 30

BEATIN DNEVNIK, spisala Luiza Pesjakova. 164 strani. Cena 60
Poleg Pavline Pujkove je Luiza Pesjakova takorekoč edina ženska, ki se je koncem prejšnjega stoletja udeleževala v slovenski književnosti. Njeni spisi razodevajo čutečo žensko dušo.

BELE NOČI, MALI JUNAK, spisal F. M. Dostojevski. 152 strani. Cena 60
Kratke povesti iz življenjskega pisatelja. To so prva književna dela slavnega ruskega romanopisca.

BELI MECESEN, roman, spisal Juš Kozak. 116 strani. Cena 40
Roman je izšel v zalogi Vodnikovih družbe. Skrajno napeto dejanje se dogaja v Kamniških planinah. Kdor ljubi lov in planine, ga bo z napetostjo čital do konca.

BLAGAJNA VELIKEGA VOJVODE, roman spisal Frank Heller. 162 strani. Cena 60
Od začetka do konca napet roman, pol dejanja, spletk in najbolj čudnih razvojev. Že prve strani svoje čitatelja, in ga ne odloži prej, dokler ga ne prečita do konca.

BRATJE IN SESTRE V GOSPODU
Spisal Cvetko Golar. 155 strani. Cena 75
Naš znani pisatelj je dal k temu naslovu "Sanje poletnega jutra". Nihče izmed naših pisateljev ne zna tako opisati življenja na kmetih kakor naš Cvetko Golar.

ČRNI PANTER, spisal Milan Pugalj. 219 strani. Cena 30
Šopek povesti našega dolenskega pisatelja, ki se je razmeroma mlad poslovil s tega sveta. Če kdo pozna Dolenjce in njihovo dušo, jih pozna Pugalj. Njegove spise čita vsak z največjim užitkom.

ČRTICE IZ ŽIVLJENJA NA KMETIH, spisal Andrejčkov Jože. 92 strani. Cena 35
Pod psevdonimom "Andrejčkov Jože" se je skrivaj plodovit slovenski pisatelj, ki je znal spretno opisati življenje, ki ga je doživljal ob čitanju njegovih povesti se vsak nehoti spomni na staro domovino.

DALMATINSKE POVESTI, spisal Igo Kaš. 94 strani. Cena 35
To so povesti, vzete iz življenja naših Dalmatincev: kako se veselo in žalostno, kako ribarijo, ljubijo in snubijo. Resničen čar našega Juga veje iz njih.

DEKLE ELIZA, spisal Edmond de Concourt. 112 strani. Cena 40
Concourtova dela so polna fines in zanimivosti, zlasti v risanju značajev, živih nekateri so mojstrsko podani in ima človek med branjem vtis, da posamezne osebe sedijo kraj njega in kramljuje z njim.

DON KIHOT, spisal Miguel Cervantes. 158 str. Cena 75
To je klasično delo slavnega španskega pisatelja. To je satira na viteštvo, ki je še vedno hotelo ohraniti svoj ponos in veličino, pa se ni zavedalo, da že umira. "Don Kihot" spada med mojstrovine svetovne literature.

DROBIŽ, spisal Franc Milčinski. 130 strani. Cena 60

Naš najboljši humorist Milčinski je v tej knjigi zbral par svojih najboljših črtic, ob katerih se mora človek od srca nasmejati.

DVE SLIKI, spisal Ksaver Meško. 103 strani. Cena 60
Dve črtici enega naših najboljših pisateljev vsebuje ta knjiga. "Njiva" in "Starka". Obe sta mojstersko završeni, kot jih more završiti ednole naš nečistočuti Meško.

FAROVŠKA KUHAČICA, spisal J. Š. Baar. 207 strani. Cena 1-
To je iz češine prevedeno delo, ki bo zanimalo slehernega čitatelja. To je roman ženske, ki je skoro vse življenje živela in gospodinjila v župnišču.

FILOZOVSKA ZGODBA, spisal Alojzij Jirasek. 182 strani. Cena 60
Kdor ne pozna dilaškega življenja, naj prečita ta roman. Ob čitanju se mu bo odprlo povsem nov svet, pol neslutnih dogodkov.

GOMPAČI IN KOMURSAKI
Spisal Julij Zeyer. 154 strani. Cena 45
Pestre slike sanjavega življenja tiste sanjave, bujne dežele, ki smo jo do nedavna poznali komaj po imenu. To je pesem ljubezni in zvestobe.

GLAD, spisal Knut Hansson. 240 strani. Cena 90
Roman znanega nordijskega pisatelja je svojevrsno veleszanje in odkriva čisto nove strani človeškega življenja.

GUSAR V OBLAKIH, spisal Donald Keyhoe. 129 strani. Cena 80
To je letalski roman, poln dejanja in najbolj neverjetnih dogodivštev. Čitatelj doživlja znano s pisateljem oziroma glavnim junakom skoro neverjetne pustolovščine, ki se vrše v zračnih višavah.

GOSPODARICA SVETA. (Karl Figdon) 50

GOZDOVNIK, spisal Karl May. Dva zvezka. 208 in 136 strani. Cena 75
Spis Karl Maya so znani našim starejšim čitateljem. Marsikdo se spominja njegovih romanov "V padlshavi seni", "Vinovet", "Žut" itd. Dejanje "Gozdovnika" se vrši na nekoč divjem ameriškem Zapadu.

GREŠNIK LENART, spisal Ivan Cankar. 114 str. Cena 70

HADŽI MURAT, spisal L. N. Tolstoj. Roman. 79 strani. Cena 40
To znano delo slavnega ruskega pisatelja je prevedel v slovensko Vladimir Levstik. — Steherno rujak naj bi čital roman tega velikega ruskega misleca.

HEKTORJEV MEČ, spisal Rene La Bruyere. Roman. 79 strani. Cena 50
Skrajno zanimivo delo znanega pisatelja. Polno zapletljivosti in zanimivih dogodivštev. Čitatelj se čudi pisatelju, kako je svojo zgodbo strokovnjaško zasnoval.

HELENA, roman, spisala Marija Kmetova. 134 strani. Cena 40
V tem romanu prikazuje Kmetova pretresljivo življenje učiteljice na deželi — duševno osamljene žene v obliki, ki človeku seže globoko v dušo in mu ostane neizbrisno v spominu.

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reka-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

JESENSKI OBISK SLOVENIJE

(JUGOSLAVIJE)

To je najbolj prijeten čas leta, da ga preživite tam, ko je letina pospravljena in ni konca jesenskih svečanosti.

IZBERITE SI ENEGA TEH RAZKOŠNIH PARNIKOV (Preko Cherbourga)

BERENGARIA MAJESTIC

19. sep.; 11. okt. 12. sep.; 3. okt.

AQUITANIA

26. sep.; 17. okt.

Potniki Tretjega Razreda so v kabinah olivnega Turističnega Razreda: ali na teh velikih motornih ladjah preko Havre

BRITANNIC GEORGIC

21. sep.; 19. okt. 5. okt.; 2. nov.

BOŽIČNI IZLETI POD VODSTVOM MAJESTIC — 6. decembra BERENGARIA — 14. decembra

Za podrobnosti vprašajte pri: FRANK SAKSER, Jr., Potniški oddelek "Glas Naroda" 216 W. 18th St., New York

LEO ZAKRAJŠEK General Travel Service, Inc. 302 E. 72nd St., New York

GUNARD WHITE STAR

Družinski pekel.

V Ranovu pri Petrovcu je 25 let stari Milutin Petrovič ubil svojega očeta ter se nato sam javil orožnikom, katerim je izpovedal o strašnih razmerah, ki so vladale v njegovi družini. Oče je na nagovarjanje svoje druge žene, Milutinove mačehe, hotel sina spoditi iz hiše. Sinova žena je pa že preje pobegnila iz hiše, ker jo je tast trpinčil. To je spravilo mladega Milutina v obup. V prepiru je očeta ubil s sekiro.